

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Fél évre 8 korona — Fél évre 4. korona.
 Negyed évre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.
 Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal Rakoci-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
 reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
 intézendők.
 Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
 Hirdetések egyezség szerint.

A NAGY HALOTT.

Kossuth Ferencz nincs többé. Amint az orvosi jelentés mondja — szépen halt meg a hosszú szenvedés után. Arcán elsimultak a ráncok, a halálkín harázdjai mosollyá alakultak s az elhunyt ember úgy feküdt a friss hajtsu ágyneműn, mintha a halál számára nem egy életnek befejezése, de egy jövődó útnak határvövé lett volna, mintha az arcán boldogsággal nézte volna az energia megszűnését, talán egy más, esetleg boldogabb túlvilági élet reméltéve.

Kossuth Ferencz élete skáláján nincsenek reszkető, mindent megrázó hangjegyek. Csendes futamok, méla akkordok, vibráló uelköl, perodikus változatok, melyek mind egyikét lezárta lelkének végső szohajlása.

Boldogult atyja, a magyar Messiás, utalmába ajánlotta a mi országunkat, s hogy neki nem sikerült az, amit egyesek talán sokan is reméltek tőle, azt hatalmas hájárú műveltségének tudhatjuk be, amely komoly, okosan gondolkodó s nem szélső, szavakkal játszó politikust nevelt belőle.

A sok gáncs, elébeállítás, szeretetlenség

s minden, minden, ami életében érte, a sok keserűség, szomorúság, csak azért költözött hajlékába, mert bölcs volt és nem akarta országát saját maga emelésével az örvénybe dönteni. Finom volt és jó lelke volt, azért kellett ellenségeket szereznie, akik mélyen alatta állottak, de apróbb-nagyobb csipkedésekkel állandóan márták az ő kicsiszolt kristálylelkét.

Kossuth Lajos fiának meg kellett bálnia, hogy kosszorakkal, forró részvétellel, emlékezéssel vegyék körül testét s azt írják róla, hogy drága okos ember volt a boldogult.

Az volt ő mindig jó urain, akik most, hogy nincs közöttük elhalmozottak őt szeretettel, de nem voltak li azok, akik féltetek az ő szentséges neve hatalmától.

... de azért csak hordjátok neki a sok koszorút mert az írta végrendeletében... Isten és ember társaim hoo-ánatát kérem, miként én megbocsájtok azoknak, kik ellenem vétettek.

Nyugodjék békében a mi nagy halottunk.

Ks.

Pünkösöd.

A legszebb hónap, Májja isten asszony zárónapjára esik ez idén a keresztyénység nagy ünnepe: pünkösöd, Rózsák nyílnak, s a határon mind a szelíd tenger hullámvérése: buzakalász reng. Mámoros szép tavaszi ünnep mindenkor a pünkösöd, hitünk szerinti az égnek felvilágosító malaszija a tavasz langyos levegőjével árasztja el a lelket. És mennyire szükségünk van épen ebben a zavaros, érthetetlen, ideges világban a pünkösöd felvilágosító, értelmünket megerősítő isteni malaszijára.

Az ujjítás vágya, a dekadencia szellemének hullámfodra döntve el az iskolát. Majd a jövő fogja eldönteni, vajjon a félrevezetés, a jóhiszeműség, az ujjítás ifjonti vágya, az akarnakok erőlködése van-e ebben az újabb társadalmi mozgalomban túlsúlyban? De bizony, hogy álpróféták álálkodnak az iskolák körében, hirdeten, hogy a vallás-megújítás és ezért kivéle az iskolából.

De igaza van Apponyinak, hogy az, aki vallásnélküli iskolát propagál, annak nincsenek gyermekei; ha pedig vannak, lelkének valamelyik rejtekében abban reménykedik, hogy bátran élvezheti a nagy földadat hirdetésének dicsőségét, miután úgy sem lesz belőle semmi.

A nép egy csöppel se sajnálta, hogy földmagasztaltak. Kivált mikor megjutta, hogy nagycsomó osztrák pénzt találtak nála.

Most már megértették, hogy miért tört el olyan gyakran a községhöl. A jómadár ilyenkor azt mondta, hogy kéményseprőmesteri állást keres a szomszédos községekben, pedig hát az osztrák táborba járt híreket hordani.

Ese aztán levették a holttestét, gödröt ástak neki az akácfa alatt s fekete bőrruhájában eltemítették. Gyermeke nem volt özvegye nem igen ritt utána, mert többet volt a korcsmában, mint otthon. De mikor Haynau jött Pestre, az özvegy gyászruhát öltött és elment Haynauhoz.

Kérvényt nyújtott átneki, amelyben elmondja férje vértanúságát, nyugdíjat kért a csiszártól.

Haynau átvette a kérvényt és együtt siránkozott az asszonnyal. Mert az a hiéna úgy tudott sirni, mint a sakál, mikor hullaszagot érez.

Aztán megígérte neki, hogy kérvényét támogatni fogja. Nem sokára küldött is a császár neki néhány száz forintot.

Haynau pedig egy csomó tisztet, cserepárt és egy zenehandát küldött ki Gödöllőre. Itt egy szakasz katona felöltözte szuronyát s egy tiszt Plesznik házába vezette őket.

A kéményseprőmestert és két segédjét otthon találták.

— Pleszniket keresem, hápogta s nagyokat fujt.

— Én vagyok — felelte a tót, származásu jó hazafi.

● ● TARCZA. ● ●

A kém.

— Jogosított közlemény. —

Írta: Farkas Emlőd.

Az isasszegei csata után Gödöllőre vonultak a győztes honvédek. A harmadik hadtest, amelyet a nagy Damjanich vezetett, a Grassalkovics palota erkélyén álló Kossuth előtt megemelte sapkáját s lelkesülten kiáltotta:

— Éljen Kossuth Lajos, Magyarország kormányzója!

Menydörgő éljenválás zúgott föl erre. A honvédek mámoros büszkeséggel tekintettek Kossuthra, aki kezével integetve és hajlongva köszönte meg a lelkes üntetést.

Pedig akkor még nem volt Kossuth Lajos az ország kormányzója, csak néhány nap múlva lépett Debrecenben a jörökverő nagy Hunyadi János örökébe.

A tisztikar és legénység ezután csakhamar szállására vonult. Annyi győzelem, annyi fárasztó menetelés, ázás, fázás, és koplalás után boldog volt, hogy pihenhetett.

Damjanich elé azondan, alig hogy letette a kardját s megtörülte nagy, kopasz homlokát, egy fekete, kormos arcu embert lintak.

— Hát ez ki? — kérdezte a hős, amint ránézett a kéményseprőre.

— Osztrák kém, — felelte a tiszt.

Igen, tábornok ur, megvallottam, hogy híreket vitt táborunkból Windischgrätznek.

— Fel kell kötni azonnal.

— Így, ahogy van? — kérdezte a tiszt.

— Így, ahogy van: egy percig se rontsa tovább a levegőt. A kéményseprőt elkísérték Damjanich utánuk kiáltott:

— Ne teketóriázzanak vele sokat, kössék fel az első fára.

A tiszt elhívatta Andorffer vecsési lelkész, aki mint honvéd tábori lelkész szolgált Damjanich hadtestében. Egy nagy akácfa alá vezették az elítéltet, a pléhanos meggyóniatta, aztán két cigánybaka felkötötte a fá ágára.

— Visszajövök én még, — mondta németül a kéményseprő, mikor nyakába akasztották a hurkot.

Többet nem szólhatott, mert a kötél összeszorította a torkát.

On lógott egész nap a fekete arcu ember az akácfa ágán. Fekete lelke elszállhatott belőle s a szél egyre hűvölte a testét.

Sok honvéd ment arra s mindegyik megrémült a magashán lógó kéményseprőt. Kérdezősködtek felőle s megludták, hogy Múha János volt a neve, morva származásu fekete-sárga, izrákos fráter, azelőtt Gödöllőn volt kéményseprő mester.

Korhelysága miatt lecsapták s Budáról a Hauser-féle kéményseprőüzlet derék, józan elefő, becsületes tót segédjét, Plesznik Józsefet, liozták a helyébe. De muba nem akart távozni, a zavaros időkben pedig nem érték rá vesződni vele s tovább is a község nyakán ragadt.

Ugy is van. Ebből nem lesz semmi. Hiába minden zajgás. Ez nem egy valláslekezel ügye. Egy csepp kedvünk sincs keresztényellenesnek minősíteni. Ez kivétel nélkül, bármilyen módon imádja valaki Istenét, minden embert érdekel. A zsidó éppen úgy hirdeti, hogy a vallásra szükség van, mint a keresztény, még szülők lesznek, akik gyermekeiket jóvendőjével törődnek. És amíg az ember sorsa olyan lesz, amilyen világfenállás óta az emberiség sorsa volt; küzdelmes és bizonytalan, — addig a vallás lesz az a talizmán, mely elvezet az élet nehéz útjain és világosságot nyújt, mikor elkövetkezik a halál percze. A halállal viaskodónak reménységet, bizalmat, hitet, megnyugvást a vallás fog adni. Az a vallás, melyet legmélegebben mond sajátjának élte alkonyán az, aki egész életében ragadta csak nézzünk szét nyitott szemekkel a világba, és feltűnő jelenségeket látunk. Cégyeres ateisták éltek alkonyán burgó templomjárókba lesznek. Az erők roskadása eszébe juttatja a lázadó embernek, hogy közel van az az út, melyről még nem tért vissza senki, — és sorsának eme nagy fordulója előtt meglát Istenéhez, melyet egész életében tagadott.

Boldog ember, ki lelkében a küzdelemnek, a tévelygésnek ezt a kínzó harcát nem szenvedte végig. Boldog ember, kinek édes anyja ezt sugta szerető szavával gyermeke fölére. „Kis kacéród összetéve szépen, imádkozzálédes gyermekem!” — mert ez az anyai szent tanítás megvértette az élet porondján száguldozót, a hitellenes, a tévelygő, a löprengő, a semmiféle haszonnal nem járó eszmélkedés minden keserűségétől és kiűzésétől. Boldog ember, akinek hitében sohasem kellett megtámorodnia és a ki mindig azzal a biztos tudattal tekintett az ég kárpitja felé: hogy ott van az, ki rád gondol, ki utját vezérli, a ki Isten és a kiből tántoríthatatlanul hisz.

A jeruzsálemi alacsony házban összegyűlt apostolok lenke az ige hirdetésétől nem volt megszállódva. Azért kellelt a mai napon a szentléleknek leszállani arra a házra, hogy szilárd hittel, küldhesse világgá a kereszténység első hirdetőit, akiknél eredményesebb munkája még ember nem fogott. Valjon megérezték-e a gallileai egyszerű halászok, hogy őket a sors arra predesztinálta, hogy Jézus felebarát szeretetétől ékes tanítását az egész világon és az egész emberiségnek átadják, örökké, a meddig a világ áll. Mert büszkén kiáltjuk a szabad gondolkodók oktatán, dicstelen és sikertelen harci erőlködése idején: hogy a keresztény tanítás mindaddig, míg ember él, fonságából, nagyságából, mulhatatlan szükségéből vesztetni nem fog. Ide-oda kétezer esztendő változó eszmearamlata surolja Péter apostol sziklára épített szentlegházát, — de a katolicizmus minden eszmeharcból újult erővel kelt föl és erősebb lett. Ma sokkal többen fogják énekelni a „Jöj el Szentlélek Uristen!” mint egy ezredévtől előt és nincs a világnak olyan zuga, ahol ez az ének a hit érzésével szárnyalóan ne szálljon az ég felé.

Azért, amíg egyrészt nem féljük a keresztény kultúrát a szabad gondolkodás merész tanításától, de szánó lélekkel tekintjük, hogy ez a sikertelen zajlás mégis a tévelygők, az ötleltük mardosók számát szaporítja, azokat a szerencsétleneket, akik tetován, vezetőség nélkül bolyongnak ebben a küzdelmes életben.

Jövel Szentlélek Uristen, szállj alá azokra, akik e teves eszmemozgalomnak bármilyen okból hivatul összegyűltek, — vezess őket a hívők seregébe, ahol bár szintén ismerik az élet nehéz járását, de — hisznek és bizva bíznak.

Boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk olvasóinknak!

Kossuth Ferencz.

1841—1944.

Mély megilletődéssel fogadjuk a hirt a mely egy eseményekben gazdag munkás életnek kimulásától ad számot.

Ifjúságának legszebb éveit Itália örökké derűs vidám világába tölté ahol az élet minden órája letűnt idők nagyságát gazdagságát s nagymesterek művészetét juttatja eszünkbe.

Egész egyéniségén meglátszott második homályának a tudomány és művészetek e jellegzetes fölőjének hatása.

Alligvan a művészeteknek oly ága a melyet ne kedvelt volna.

Festészet szobrászat és ezek ezek voltak szabad óráinak legkedvesebb stúdiumai.

Habár nem volt mestere a szónak de egész teljeségében a komoly méltóság teljes tudós lélek benyomását keltette mindazok előtt akiket közelebbi barátságával kötöttett.

Egész valóságában a munka embere volt a ki a mérnöki tudományok szakszerű ismerete által hozzájárult a messze keletre solva elnem muló dicsőiséget szerzett.

Magyarország munkássága iparos és kereskedő világa elvesztette, Ő benne legnagyobb támaszát és barátját.

Mint az országos függetlenségi pártnak kiváló elnöke utolsó körüljárban köröngben is töltött néhány percet, hogy láthassa azt a helyet a hol egykor a szabadság tündöklő csillagát Magyarország fejedelmévé választották.

Gyászszászlokat lenget a májusi szél s a nagy halottat virágok kísérik utolsó útjára.

A világ a nehéz órában mi is emlékezzünk utolsó üdvözlőnknek annak kinek neve egy soha elnem muló eszme megvalósulását jelzi, s a ki egész életén át maga volt ez eszme lelke, fényc és dicsősége.

A.—

— Na, te lázadó Kossuth kutya, most megtanított emberségre.

Plesznik meghökkenve nézett a villogó szuronyhegyekre.

— Muháné megírta a kérvényében, hogy csak te árulhattad el becületes, jó erzelmi urát a magyaroknak.

Plesznik önéreztelen tiltakozott a vád ellen.

— Hallgass, Kossuth kutya, fogj asót és kövess bennünket.

A mester kénytelen volt engedelmességni.

Pribekidet is hozd magaddal, — mutatott a két segédjére.

Erre ő is követtek mesterüket. A cserepárok szuronyok közé fogták s a keményséprő fája alá kísérték őket, így hívták azt az akácfát mióta Muháné felkötötték rá.

Amint megérkeztek, a tiszt ráripakodott.

— Ki fogod ásni a testét a legényeiddel!

Nincs az a rossz csigér a világon, amilyen sápanyuhó képet vághatna az ember, mint a szegény hecsületes jámbor Plesznik vágott erre a parancsra.

— De uram, hiszen én nem vagyok sir-

asó ő — tiltakozott szerényen.

— Egy szót se mert mondjárt a fán lógó! — formidit rá a tiszt.

Plesznik erre úgy husan hozzáfogott a jeltelen, letapott s a földet egyenlővé tett sir felbontásához.

Két legénye erősen segített neki. Egy óra alatt készült Muháné holttestet. Nem volt koporsóba zárva s már teljesen szétmállott. Ekkor a cserepárok elhúzták oda a koporsót is.

Plesznik megállt, homlokáról megörönyi veríték csepegett s kérdően nézett a tisztre, aki befogta az orrát.

— Az újjaiddal szedd össze a lestrészeit s úgy rakod egymás mellé a koporsóba! — rikácsolta a tiszt.

Legényei most is segíteni akartak neki, de a tiszt kardjával kergette el őket.

Nagy sokára e horzsoló munkával is elkészült a mester. Ekkor a tiszt rázáratta velük a koporsó fedelét s megparancsolta nekik, hogy a földcán keresztül lépésben vigyék a temetőbe. Elül a zenebanda haladt s

Boet hoven gyászindulóját játszott.

A koporsó után a tiszték mentek s egy félszázad díszbe öltözött cserepár. Mikor a zene elhallgatott, tompán pergett tovább a gyászposztóval bevont dőh, — mintha csak a fájdalom sziszegő sirását utánozta volna. Az özvegy husan ballagott a koporsó után s folyton befogva tartotta az orrát. Midőn a sírba eresztették a kivégzett kémet a pap beszentelte, a cserepárok sorozat adtak, mintha kalona lett volna.

Igy adták meg a végtisztességet a magyar hazatérőnek és osztrák vértanúnak.

Plesznik oly rosszul lett, hogy csaknem elájult és legényei vitték haza.

Hanem a vadaskodó özvegy nemrókái maradtak Gödöllőn. Kínézték onnan. Senki se szolt hozzá, mindenki elfordította a fejét, ha találkozott vele.

Muháné hat beváltotta utolsó szavát: csakugyan visszajött, de ezzel is csak a feleséget keserítette meg, mert szöknie kellett Gödöllőről.

Nem lesz többé nedves lakás! Nem lesz többé nedves pincze!

mert a „BIBER“ abszolút vízhatlan szigetelő, lehetővé teszi mindennemű nedves és vízállásos helyiségek tökéletes szárazzá tételét.

„BIBER“-rel bármely kőműves vagy szakszerű ígérte. „BIBER“ megoldja a vasbeton vízhatlansági kérdését is.

Prospektust, használati utasítást és minden egyéb felvilágosítást készséggel ad a

„BIBER-MÜVEK“ egyedelarusítója,

VARADI RESZÓ mész és vegykereskedő, Szécsény, (Nógrád megye.)

● ● HIREK ● ●

Adományok. Özv. Velics Hajnald Teréz úrnő ujjalag fényes tanujelét adta városunk intézményei iránti jóindulatának. — A f. hó 27-iki tüzeset alkalmából 100 koronát adományozott az önkéntes tűzoltó testületnek azon hozzáadással, hogy ezen összeg a szerelvények és szerek javítására fordítandó. A nemeslelkű tett önmagát dicséri, a testület parancsnoksága pedig ez uton is hálás köszönetet mond a fenkölt lelkű adakozónak.

Strausz József 50 koronát küldött városunk előljáróságához oly célból hogy öccse **Strausz Miklós** halála évfordulója alkalmából 20 korona a tűzoltótestületnek 30 korona pedig az I. sz. hiiközség és a város szegényei között osztassék szét. A nemes adakozónak ezulon mondunk köszönetet.

Madarak és fák napja. folyó hó 27-én volt a róm. kath. iskola növendékeinek a ministeri rendelet értelmében elrendelt madarak és fák napja ünnepélye a tantestület és az ünnep iránt érdeklődők részvétele mellett. Az ünnepély mindvégig a legnagyobb rendben folyt le, a mi a tantestület gondos és figyelmes tevékenységének tudható be.

Tűz. Folyó hó 27-én hajnali három órakor a Rákóczi-uton levő „Blumenthal“-féle húsfüstölő mellék épület kigyullt. A tűzoltóság Gyarmathy J. Guszláv alparancsnok vezetésével csakhamar a tűz színhelyén volt. Dacára az emberfeletti erőt meghaladó mentési munkálatoknak a melyhen különösen Doniszky János, Lovcsányi Gyula, Szeles Gyula fejtettek ki nagy tevékenységet három ház lett a tűz martalékává. Nagy veszedelemben forgott a nagyvendéglő, a m. kir. posta és az ipartestület melletti utcator, azonhár Gyarmathy alparancsnok erélyes és szakszerű intézkedései folytán a tűz tova terjedése megátoltatott. A lakosság magatartása példás volt. A tűzoltóság újja szervezése folyamathan van. A kár mintegy 15,000 korona a melynek nagyobb része biztosítás útján megtérül.

Az angol husserlések. Különösen Prága részére igen sok husserlést lehetne exportálnunk és ennek ára néhány fillérrel különként drágább is, mint a mangolicza sertés tenyésztésével, legalább az Alföldön nem szabad felhagyni. Mert szükségünk van egy olyan sertésre, a mely nagy mennyiségű zsirtermelésre képes. Igaz ugyan, hogy a mangolicza sertés szaporasága nagyon lassú, mert míg évente csak egyszer malacozik, s ekkor is rendszerint csak ötöt, addig a husserlések kétszer malacoznak, s rendszerint minden alkalommal 8—12 öt, s míg a mangolicza egy éves korban csak 40—50 kg.-ot nyom drb.-kként, addig a husserlések 100—140 kg.-ot nyomnak. Ha tehát ki is mondatott az, hogy a nagy Alföldön meg kell tartani a mangolicza tenyésztését, nagyon soan rámutat arra, hogy a mangolicza

sértést meg is kell javítani, szaporábbá, gyorsabban fejlődővé tenni. Ezt a célt tenyészkiválasztás útján elérni nem lehet. 30 éves tapasztalatok bizonyítják ezt. Ellenben ugyanezt a célt rövidesen el lehet érni, ha a mangolica, kocákat lincolnshirei konokkal bugatjuk be, a melyek szintén ingliából származnak hozzánk, de nem annyira hus — mint inkább zsirtermelő sertések. Azok a vágási próbák, a melyeket az Orsz. Magyar Gazdasági Egyesület végeztetett, bebizonyították, hogy a kihizalt lincolnshirei, vagy lincolnshireivel keresztezett mangolica sertésben épen olyan sok zsir és hár van mint a mangolicában, s emellett azonhan egy éves korában 100—120 kg. amikor már tenyésztésre használható és kocái könnyen malacoznak évente kétszer 8—12 drb.-ot. könnyen homosul — miként azt pl Kovácsy Béla up. Dorog, sátorközi, — Blascok Gyula, s mások tenyésztete bizonyítja, ugyan olyan göndör szörzetű mint a mangolica, jól legel, s e mellett olyan gyorsan fejlődik, hogy malacai 6—8 hónapos korukban 60—100 kg. élősúlytal mint a legkitűnőbb sonkát szolgáltató husserlés, 12—16 hónapos korukban mint kihizott 200—360 kg.-os zsirtertes rengeteg mennyiségű zsirt és még mindig sokkalta jobb, fehérebb, puhább húst szolgáltal mint a mangolica. Ennek a kitűnő sertésnek akár tisztán vérbeni tenyésztése, akár mangalicávali keresztezését minden gazda nagy haszonnal karóhatja fel.

1310—914. tkvi. szám.

Arverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy Litsmann Ignác végrehajtónak Brozsek József és neje Harazin Anna végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telek-könyvi hatóság a végrehajtási utóajánlatra az újabb árverést 381 K 71 f. kövekötvetelés és járulékal behajtása végett a szécsényi kir. jbiróság területén levő Szécsény községben fekvő, s a szécsényi 100 sz. tkvben A 1 1 ssz. 164 hrsz. ház és udvarnak B. 2. 4. 28. 29 ssz. a Brozsek József és neje Harazin nevén álló részére 1015. kor. ezennel megálapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914 évi június hó 16 napján d. e. 10 órakor Szécsényben a telek-könyvi hatóság hivatalos helyiségében ajtó 7 fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzt a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadék-épes értékpapíroshan a kiküldöttnek letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltétele-

ket aláírni (1881. LX. t.-c. 157., 150., 170., §§. 1908. XL. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási ár-nál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, kötelet nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegyezíteni. (1908. XL. 25. §.)

Szécsény 1914. évi március hó 24-én.

Szenthe, s. k. kir. jbiró

A kiadmány hitelűl.

Sextus, kir. tkvvezető.

A szécsényi határban,
a fehér-út alatt fekvő
„Beke“-féle szőlőterület
szabadkézből eladó,
rajta 90 m² területű borház
és 49 m² területű faragott
kőpince van. A terület egy
része fensik, immunis homok,
mely közvetlen termőszőlő
alapítására kiválóan alkalmas.

Értekezni lehet:

PAULINYI DÁNIEL tulajdonosa. Lakik:
Losoncron, (a „Vigadó“ szomszédságában.)

**Édes tejszínből készült
tea-vaj- és
félementháli sajt**

(Szécsényi gyártmány)

kapható:

**Schlesinger A. Fia cégnél
Szécsényben.**

Szécsényben a Rákóczi-
és Vár-utca sarkán levő
Donner Henrik-féle ház
szabadkézből eladó
esetleg bérbeadó!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Schlesinger A. Fia cég.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÜRI-SZABÓSAGA, ÜRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDESE ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Szécsény, Nógrádmegye.

**Dús választéku raktárt tart: érc- és fakoporsókból,
gyáskoszorúkból és az összes temetkezési cikkekből.**

RUSZNYÁK

DIVATÁRUHÁZÁBAN

▽ BUDAPEST, ▽

KIRÁLY-UTCA 21. SZ.

Az új faconu nyári kosztümök megérkeztek.

Legujabb divatlapot ingyen!

Telefon 102—99.

91. ábra. Sikkes séta costüm, legujab angol vagy divatos sima kelméből, a kabát selyembéléssel, ára **K. 40.—**
92. ábra. Igen kedvelt szabásu séta cosztüm, finom divatkelméből, a kabát selyem béléssel, ára **K. 45.—**
93. ábra. Sikkes séta costüm, sima divatkelméből, a kabát selyem béléssel, ára **K. 50.—**
94. ábra. Lüsztér kabát sikkes szabásu, himzett moaré selyem gallérral, fekete-, tegett-, barna-, szürke- és pezsgő színben, ára **K. 16.—**
95. ábra. Lüsztér kabát, chiné selyem gallér és paszomány gombdísszel, fekete-, tegett-, barna-, szürke, drapp és pezsgő színben, ára **K. 20.—**